

ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାରବଳ

ଉପହାର

୯ଙ୍କ ବାଲିକା ଯେ ଦୁଇତୀଯୀଥର ବଞ୍ଚିଲା

ଲେଖକ: Edward Hughes

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ: Janie Forest

କାହାଣି ୩୦ ରୁ ୪୫

www.M1914.org

ଅନୁବାଦକ: Prasanta Bhuyan

ରୂପୋକକ: Ruth Klassen

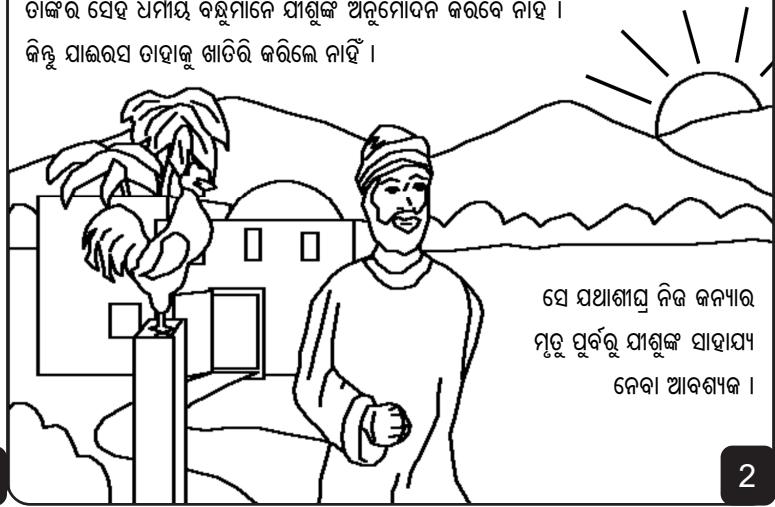
Oriya

Oriya

ଯାଇରସ ନାମରେ ଏକ ଯାହୁଡ଼ି ଧର୍ମଗୁରୁ ଥିଲେ, ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସେବା ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ବାକ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇଥିଲେ । ଏକ ସମୟରେ, ଏକ ଉଦ୍‌ଘନ୍ତର ସମସ୍ୟା ଯାଇରସଙ୍କ
ତାବନରେ ଆସିଲା । ତାଙ୍କ ଏକ ଜନ୍ୟା ଥିଲା,

ତାଙ୍କୁ ମାତ୍ର ବାର ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଯେ
ବୋଗରେ ପିଢ଼ିତା ଥିଲେ । ହୋଇପାରେ
କେହିମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିଲେ
ନାହିଁ । ଯେ ଏକ ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ବୋଗରେ
ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ । ଯାଇରସ
ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଯେ
ମରୁଅଛି ।

ସେ ହିଁ କେବଳ ଏକ ଲୋକ ଯାଇରସଙ୍କ ଜନ୍ୟାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ । ଯାଇରସ
ଯାଶୁଙ୍କୁ ଖୋଜି ନିଜ ଘରକୁ ଆଶିବାକୁ ବାହାରିଗଲେ । ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ
ତାଙ୍କର ଯେହି ଧର୍ମୀୟ ବନ୍ଦୁମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ କରିବେ ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ଯାଇରସ ତାହାକୁ ଖାତରି କରିଲେ ନାହିଁ ।

ସେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ନିଜ ଜନ୍ୟାର
ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଯାଶୁଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ
ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଯାଇରସ ରେଟିବା ସମୟରେ
ଅନେକ ଲୋକ ଯାଶୁଙ୍କ ଘେରି
ରହିଥିଲେ । ସେ ଯାଶୁଙ୍କ
ପାଦତଳେ ପ୍ରସାମ କଲେ ।
ମୋହର ଛୋଟ ଝିଅ
ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟରେ ପିଡ଼ିତା,
ସେହି ଦୂରୀ ମନୁଷ୍ୟ
ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।
ଆପଣ ଆସି ତାହା
ରପରେ ହସ୍ତ ଥୋଇବା
ହେଉଛୁ ଯେପରି ସେ ସ୍ମୃତିତା
ପାଖ ୪୭^୦ ସେ ବଞ୍ଚିବ ।

3

ଯାଶୁ ଯାଇରସଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ, ମାତ୍ର
ଲୋକମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟେକ ଭିଡ଼ ସକାରୁଁ
ସେମାନେ ଶିଘ୍ର ଘେଠାରୁ ବାହାରିଯାଇ
ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଯେ ଲମ୍ବା ସମୟ
ବାରବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିମାର ଥିଲେ । ସେ ସମ୍ପଦ
ପ୍ରକାର ତାଙ୍କ ମାନଙ୍କ ଦେଖା କରି ବହୁ
ମୂଳ୍ୟ ନଷ୍ଟ କଲେ । ତେଥାପି ସେ ନିଜ
ବେଗରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଓହୁ
ସେ କିପରି ଯାଶୁଙ୍କ ଦାଖିବାକୁ ଢାହିଥିବେ ।

4

ଏବେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ କଥଣ କରିବେ? ଯଦି କେବଳ ତାହାର ଲୁଗାର ଖୁପା
ଷ୍ଟର୍ଗକଲେ ମୁଁ ସ୍ମୃତିତା ପାଇବି, ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ବିନ୍ଦ୍ରା କଲେ । ସେ ଯାଶୁଙ୍କ
ଆତମ୍ବୁ ନିଜ ପାଦ ବଡ଼ାଇଲା । ତାପରେ ନିଜ ହସ୍ତ
ବଡ଼ାଇ ତାଙ୍କ ର ଲୁଗା ଛୁଇଲା ।

5

ଏକ ଆଷର୍ପ୍ୟକର୍ମ, ଏହା ଏକ ଆଷର୍ପ୍ୟକର୍ମ,
ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ମୃତିତା ପାଇଲା । ସାଙ୍ଗେ ସଂଜ୍ଞେ,
ମଧ୍ୟାର୍ଥ ଭାବରେ, ସେ ଜାଣିପାରିଲା ଯେ ସେ
ସ୍ମୃତିତା ପାଇଯାଇଅଛି, ସବଳ ଅଟେ ।
ସେତେବେଳେ ଏକ ଶର ଶୁଣାଗଲା । କିମ୍
ମୋତେ ଷର୍ଣ୍ଣ କଲା, ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କ
ପଢ଼ିଲେ, ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି
ତାଙ୍କ ଷର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଗହଳ ମଧ୍ୟରୁ
ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ସେ ଜାଣିଥିଲା ଯେ ଯାଶୁ ସେହି
ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଶୁଣିବାକୁ ଢାହୁଁଛନ୍ତି ।
ଭୟରେ ଥରି ଥରି, ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଯାଶୁଙ୍କ
ସମ୍ପଦ ବିଷୟ ଜଣାଇଲେ ।

6

ସେହି ସମୟରେ, ଯାଇରସଙ୍କ ପରିବାରରୁ ଏକ ଯେବକ ଆସିଲା । ସେମାନେ କହିବା ଆଗରୁ
ସେ ବୋଧେହୁଏ ଦୁଃଖର ସମ୍ବାଦ ଜଣାଇଲେ । ତୁମ୍ଭର ଜନ୍ୟାର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଇଅଛି, ସେମାନେ
ଯାଇରସଙ୍କ କହିଲେ । ମୃତ! ବହୁତ ତେରି ହୋଇ
ଯାଇଥିଲା । ଯଦି ଯେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଯାଶୁଙ୍କ
ବିଳମ୍ବ କରିନାଥାଣେ...ହୋଇପାରେ...
ଯଦି...ମୃତ, ଯାଇରସଙ୍କର ଅତି
ଆଦରର ଜନ୍ୟା ଚାଲିଯାଇଥିଲା ।

7

ସେତେବେଳେ ଯାଶୁ ସେହି
ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ, ସେ କହିଲେ ।
ତମ କରନାହିଁ, କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ
କର, ସେ ପୁନର୍କଳ ବଞ୍ଚି । ଏହା
ନିଷିଦ୍ଧ ଭାବରେ ଯାଇରସଙ୍କ ଯାଶୁଙ୍କ
ସତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ କଷ୍ଟ
ଲାଗିଥାଇପାରେ । କାରଣ ତାଙ୍କର
ଜନ୍ୟାର ମୃତ ହୋଇଥିଲା ।

8

ଗୃହ ଭିତରେ, କନ୍ୟାଟି
ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ କୋଳାହଳ
ଓ ରୋଦନ କରୁଥିଲେ । ଯେ
ମରିନାହିଁ ବରଂ ଶୋଇଅଛି,
ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ।
ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପରିହାସ
କଲେ । ଜାରଣ ସେମାନେ
ଜାଣିଥିଲେ କନ୍ୟାଟି
ମରିଯାଇଅଛି ।

9

ଯାଶୁ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ, ୪ବଂ ଯାଶୁ ସେହି କନ୍ୟାର ହଷ୍ଟକୁ ଧରି କହିଲେ,
ଆଗୋ ବାଲିକା ଭଠ । ଯାଇରସ ସେଠାରେ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ସେଠାରେ ଥିଲେ । ତିନଙ୍କଣ
ଯାଶୁଙ୍କର ଶିଖ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଥିଲେ ।

10

ସେହି ମୃତ କନ୍ୟା ଯାଶୁଙ୍କ
ଆଜ୍ଞା ଶୁଣିଲେ, ତାହାର
ଆଡ଼ା ଫେରି ଆସିଲା, ୪ବଂ
ସେ ସେହିକଣୀ ଉଠିଲା ।
ଯାଶୁ ତୋଙ୍କୁ ମୃତ୍ତୁରୁ
ଭାବିଲେ ।

11

ସେହି କନ୍ୟାର ପିତାମାତା ଆଚମ୍ଭିତ ହୋଇଗଲେ । କିନ୍ତୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବାକୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ଆଜ୍ଞା କଲେ । ସେମାନେ କେତେ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରିଥିବେ ଓ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ କରିଥିବେ ।
ତାଙ୍କର ଅଭୂତ ପ୍ରେମ ଓ ଶଙ୍କି ସେମାନଙ୍କର କନ୍ୟାଙ୍କୁ ମୃତ୍ତୁରୁ ଫେରାଇ ଆଶିଲା ।

12

୪କ ବାଲିକା ଯେ ଦ୍ୱାତାଷ୍ଟର ବଞ୍ଚିଲା

ବାଇବଳ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଏକ କହାଣୀ

ରୁ ଅନୁପ୍ରକାନ କରାଯାଇଥରି

ମାର୍କ ୫, ଲୁଜି ୮

"ତୁମୁଁ ପ୍ରଦେଶର ଶକ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।"
ଗାତ୍ରପଂହିତା ୧୦୯ : ୧୩୦

ଆମ୍ବେମାନେ ମନ୍ଦିରାର୍ କରିଅଛୁ ତାହା ଇଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି, ଆଉ ତାହାକୁ ଇଶ୍ଵର
କହନ୍ତି ପାପ । ଆଉ ପାପର ବେତନ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ ।

ଇଶ୍ଵର ଆମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଏହେ ପ୍ରେମକଲେ ଯେ, ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ରିତାଯ ପୁତ୍ର ଯାଶୁଙ୍କ
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ପାପ ପକାଶୁ କୁଣ୍ଡ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ ।
ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର ଲାବନ କୁ ଫେରିଲେ, ଆଉ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଆବେଦନ କଲେ ବର୍ଷମାନ
ଅନନ୍ତର ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ପାପଶମା କରି ପାରିବେ ।

ପଦି ତୁମେ ତୁମ୍ଭ ପାପରୁ ଫେରିବାକୁ ଢାହଁ, ତେବେ ଏହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ କୁହଙ୍କୁ:
ପ୍ରିୟର ଇଶ୍ଵର ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯାଶୁଙ୍କାଙ୍କ ମୋ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ,
ବର୍ଷମାନ ସେ ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି । ଦୟାକରି ମୋର ପାପପରୁ କ୍ଷମା କର ଏବଂ ମୋ
ଲାବନକୁ ଆସ, ତଦ୍ବାରା ବର୍ଷମାନ ତାର ମୁଁ ଏକ ଦୃତନ ଲାବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ତୁମ୍ଭଠାରେ ଦିରକାଳ ଯ୍ୟାଯ୍ୟ ହେବି । ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବାପକରିବା
ପାଇଁ ମୋତେ ପ୍ରାହ୍ୟାୟ କରନ୍ତୁ । ଆମେନ (ଯୋହନ ଗାନ୍ଧୀ)

ବାଇବଳ, ଅଧ୍ୟେତନ କରନ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ
ସ୍ଵର୍ଗ କଥୋପକଥନ ଦୁଆର୍ଥ ।